

Små og mellomstore selskaper på børsen kan komme til å havne i skyggen idet det nye direktivet trer i kraft etter nyttår, påpeker Petter Narvestad i Crux Advisers.

LITEN OG GLEMT? Fokuset fra meglerhusene vil primært bli mot store likvide selskaper der betalingsvilligheten er størst, skriver Petter Narvestad.

FOTO: IVÁN KVERME

Tøffere for SMB-selskapene med MiFID II

Små og mellomstore børsnoterte selskaper som allerede sliter med lav oppmerksomhet fra kapitalmarkedet kan fort bli blant taperne når MiFID II innføres i EU- og EØS-området fra 2018.

Direktivet, som regulerer markedene for aksjer, obligasjoner og derivater, skal øke investorbekymret og hindre interessekonflikter mellom forvaltere og meglerhus. En endring er at institusjonelle investorer ikke lenger får bruke kurtasje på aksjehandel som betaling for analyse og corporate access (eksklusiv tilgang til selskapsledelse). Under MiFID II må meglerhusene prise og selge disse tjenestene, som til nå har vært oppfattet som «gratis», separat.

Forvaltningsselskapene, som er opptatt av å holde kostnader nede, vil trolig begrense antallet aksjeanalyser de betaler for. Fokuset fra meglerhusene vil primært bli mot store likvide selskaper der betalingsvilligheten er størst.

Vi venter at terskelen for å ta opp analysedekning på nye selskaper blir høyere og at frekvensen på analyseoppdateringene går ned. Ett av fem selskaper på Oslo Børs' hovedliste står i dag uten analysedekning, ifølge data fra Bloomberg. Av 270 aksjer og grunnfondsbevis notert på Oslo Børs og OTC-listen, er en tredjedel uten dekning, mens rundt 70 prosent følges av færre enn fem analytikere. Et visst

” Vi venter at terskelen for å ta opp analysedekning på nye selskaper blir høyere og at frekvensen på analyseoppdateringene går ned

mangfold av analyser kreves for at markedet har funksjonelle konsensusestimater som basis for estimering av selskapsverdier og sammenligning av prisingsmultipler.

Corporate access er en annen viktig side av selskapenes markedsføring mot investorer. Meglerhusene har hatt tilnærmet monopol som tilrettelegger av slike møter. Når forvaltere sannsynligvis må begynne å betale, er det naturlig å anta at etterspørselen går ned og at selskapenes eksponering mot investorer reduseres. Sammen med færre analyser vil dette alt annet like slå negativt ut på likviditet og prising.

De børsnoterte selskapene må fremover ta større grad av eierskap til dialogen med investorene, både de man har og de man vil ha med seg. Statoil og de andre børslokomotivene har gjort dette på egenhånd i en årrekke. Men for de andre, og SMB-selskapene spesielt, er det på tide å ta steget opp og bli bedre på å bygge relasjoner med investorene. Hvis ikke vil 2018 bli et år der enda flere havner på utsiden, med de konsekvenser det har for likviditet, prising og kapitaltilgang.

■ **PETTER NARVESTAD**
Partner og rådgiver i Crux Advisers

2017 blir et rekordår for norsk sjømat. Men kunnskapen nasjonale oppmerksomheten svært liten, skriver

Liker ikke Oslo-jou

Høy pris og etterspørsel bidrar til at eksportverdien for norsk sjømat nærmer seg 100 milliarder kroner i 2017. Det gjør norsk sjømat til den nest største eksportnæringen i Norge, bare slått av olje og gass. Og Norge er verdens nest største eksportør av sjømat. Ingen næringer har opplevd større vekst de siste årene enn sjømatnæringen.

Fremtiden ser lys ut for norsk sjømat. Ifølge World Resources Institute kommer verdens befolkning i 2050 til å trenge minst 70 prosent mer mat enn i dag. I boken «Et kunnskapsbasert Norge» skriver professor Torger Reve at sjømat er en av de aller viktigste næringene fremover. Her kan Norge ta en sentral og viktig rolle.

Men, hverken globalt eller nasjonalt tenker man på Norge som en ledende sjømatnasjon. Nasjonalt er Oslo-redaksjonene en av de viktigste politiske agendasetterne. Og når

” Sjømat er en stor, viktig og nasjonal næring, selv om verdiene skapes utenfor østlandsområdet

de nasjonale mediehusene er påfallende lite opptatt av norsk sjømat, forblir både interessen og kunnskapen om denne viktige sektoren lav.

Norges sjømatråd medieovervåkning viser nemlig at lokalmedia langs kysten og sektorpresse dominerer fullstendig når det gjelder omtale om næringen. Nasjonale medier er oppsiktsvekkende lite interessert, og langt mer opptatt av olje og landbruk, faktisk blir det skrevet dobbelt så mye om landbruk enn om sjømatnæringen.

Hvorfor er det sånn? Er det fordi Oslo-journalistene ikke liker sjømat? Er det fordi verdiskapningen ligger utenfor Oslo? Paradoksalt nok får norsk sjømat mye oppmerksomhet globalt.

En opinionsundersøkelse fra Kantar TNS viser at hele 93 prosent av befolkningen i dag har liten kunnskap om sjømatnæringen. Denne kunnskapsløsheten kan bli et problem for sjømatnæringen i Norge.

Av mediesaker som kunne hatt allmenn interesse, er Sintefs ringvirkningsanalyse, som viser at leverandørene til fiskeri- og